

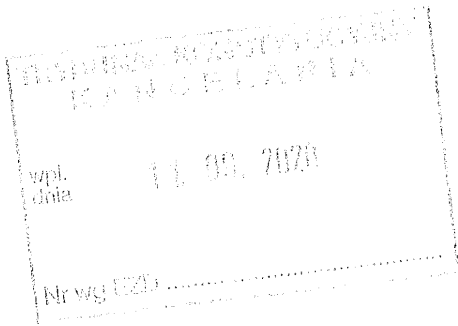

KANCELARIA ADWOKACKA
Krzysztof Wicher
ul. Zwycięstwa 202 B/4
75-611 Koszalin

tel.: 94 342 42 33
fax: 94 347 72 03
www.twojadwokat.koszalin.pl
e-mail: k.wicher@twojadwokat.koszalin.pl

Koszalin, dnia 7.9.2020r.

Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Chrystiana Szucha 12 A
00 – 918 Warszawa

Skarżący:

A K

PESEL:

NIP:

reprezentowany przez
adw. Krzysztofa Wicher
Kancelaria Adwokacka
ul. Zwycięstwa 202 B/4
75-611 Koszalin

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Działając w imieniu i na rzecz Skarżącego – **A K**, na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, **wnoszę o:**

- I. stwierdzenie niezgodności **art. 743 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego** (dalej jako: „KPC”), w zakresie w jakim przepis ten przewiduje nadanie przez Sąd postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia klauzuli wykonalności z urzędu – w przypadku postanowień o charakterze konstytutywnym, tj. co do roszczenia, o istnieniu którego Dłużnik przed wydaniem postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia nie miał wiedzy – pozbawiając tym samym Dłużnika możliwości dobrowolnego wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, co skutkuje rozpatrzeniem sprawy w zakresie postępowania klauzulowego w sposób niesprawiedliwy, niejawny, z naruszeniem prawa do obrony oraz prawa do sądu, a także prowadzi do naruszenia prawa własności strony procesu cywilnego, a także narusza zasadę prawidłowej legislacji,
  - z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 2 Konstytucji,
  - z art. 21 ust. 1 Konstytucji,

- II. zasądzenie na rzecz Skarżącego od Skarbu Państwa kosztów postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z art. 54 ust. 1 – 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym,
- III. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przedłożonych do niniejszej skargi dokumentów, a mianowicie:
- a) postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
  - b) zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w K M J z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
  - c) zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
  - d) zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
  - e) zażalenie z dnia kwietnia 2020r. na postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt o nadaniu klauzuli wykonalności,
  - f) postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia maja 2020r., sygn. akt .

Skarżący kwestionuje zgodność przepisu art. 743 § 1 KPC (w zakresie wskazanym w *petitum* skargi – tj. zakresowa niezgodność z Konstytucją) z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

UZASADNIENIE

OPIS STANU FAKTYCZNEGO

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K I Wydział Cywilny z dnia czerwca 2015r., sygn. akt , Skarżący zobowiązany był do płatności alimentów na rzecz K K w kwocie zł miesięcznie. Pozwany regularnie i w terminie wywiązywał się

z powyższego obowiązku alimentacyjnego. **Pozwany nigdy nie był wzywany do dobrowolnego zwiększenia wysokości alimentów.**

W dniu **marca 2020r.** K K reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego – A K złożyła pozew o podwyższenie alimentów z kwoty zł do kwoty zł miesięcznie (tj. do kwoty zł po sprostowaniu pismem z dnia **marca 2020r.**) wraz z wnioskiem o zabezpieczenie – w takiej samej kwocie. W treści pozwu – na stronie 2 – powódka wskazała, że **„Strony nie podejmowały próby mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu”.**

W dniu **kwietnia 2020r.**, sygn. akt , Sąd Rejonowy w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich wydał na posiedzeniu niejawnym postanowienie zabezpieczające podwyższające wysokość alimentów z kwoty zł do kwoty zł – poczynając od dnia **marca 2020r.**, płatne do 10-ego każdego miesiąca.

Odpis pozwu wraz z postanowieniem zabezpieczającym został doręczony Skarżącemu w dniu **kwietnia 2020r. (środa).** W tym samym dniu Skarżący uzyskał wiedzę o zajęciu egzekucyjnym rachunków bankowych, stąd niezwłocznie podjął działania celem wyjaśnienia sytuacji.

W dniu **kwietnia 2020r.** ( ) Skarżący otrzymał zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w K M J , sygn. akt . W tym też dniu doszło do zajęć egzekucyjnych rachunków bankowych Skarżącego.

Wobec powyższego, **Skarżący faktycznie nie miał żadnych szans na dobrowolną realizację postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego oraz niezwłocznie po doręczeniu odpisu w/w postanowienia,** bowiem nie miał wiedzy o żądaniach małoletniej K K reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – A K . Dodatkowo już w dniu doręczenia odpisu postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia Skarżący pozostawał rzekomo w zwłóce, bowiem odpis postanowienia został doręczony w dniu **kwietnia 2020r.**, a obowiązek podwyższonych alimentów istniał rzekomo od dnia 01 marca 2020r. – **Skarżący nie miał jednak o tym żadnej**

wiedzy. Takie działanie Sądu narusza w sposób rażący prawo Skarżącego do obrony oraz prawo Skarżącego do sądu.

Bezpośrednio po uzyskaniu informacji o zajęciach egzekucyjnych – już w dniu **kwietnia 2020r.** pełnomocnik Skarżącego zgłosił swój udział w postępowaniu egzekucyjnym i na podstawie art. 822 KPC wniósł o wstrzymanie się z czynnościami egzekucyjnymi, przedkładając odpowiednie dowody z dokumentów wskazujące na spełnienia świadczenia przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego.

Podkreślenia wymaga, że Skarżący przelewał córce dodatkowe pieniądze na rachunek bankowy, nie tytułując ich formalnie alimentami, bowiem nie miał żadnej wiedzy o toczącym się postępowaniu sądowym w sprawie podwyższenia alimentów, a także nie mając wiedzy o formalnym żądaniu podwyższenia alimentów. Skarżący świadczył na rzecz córki odpowiednie kwoty, bowiem takie też potrzeby zgłaszała, stąd dokonane wpłaty faktycznie w całości były przeznaczane na potrzeby córki. Wpłaty były dokonywane na rachunek bankowy córki Skarżącego K K , za pisemną zgodą A K , wyrażoną na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym. Nie ma więc żadnych wątpliwości, iż wpłacone kwoty przeznaczane były wyłącznie na potrzeby córki K K .

W dniu **kwietnia 2020r.** Skarżący złożył zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich, sygn. akt , o nadaniu klauzuli wykonalności. Zaskarżonemu postanowieniu Skarżący zarzucił:

- 1) naruszenie art. 379 pkt 5 KPC w zw. z art. 13 § 2 KPC – tj. pozbawienie Skarżącego możliwości obrony swoich praw, w szczególności w kontekście:
  - braku wcześniejszego doręczenia odpisu pozwu i braku zajęcia stanowiska przez pozwanego – art. 207 KPC,
  - braku wyznaczenia posiedzenia i wysłuchania stron przed wydaniem postanowienia zabezpieczającego – art. 210 § 1 KPC,
  - braku wcześniejszego jakiegokolwiek wezwania do zapłaty ze strony powodowej przed skierowaniem sprawy do Sądu – art. 187 § 1 pkt 3 KPC,
  - oświadczenia pełnomocnika powódki, iż przed procesem strony nie podejmowały prób ugodowego zakończenia sporu, a także pozwany nie był wzywany do zapłaty alimentów w podwyższonej wysokości – art. 187 § 1 pkt 2 KPC,

- 2) naruszenie art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – poprzez brak jego zastosowania i rozpatrzenie sprawy w zakresie postępowania klauzulowego w sposób niesprawiedliwy, niejawny, a także z naruszeniem prawa do obrony.

Postanowieniem z dnia   maja 2020r., sygn. akt   , Sąd Rejonowy w K   III Wydział Rodzinny i Nieletnich oddalił zażalenie Skarżącego z dnia   kwietnia 2020r. na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia   kwietnia 2020r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że tytuł egzekucyjny spełniał wszystkie wymagane przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności. Odnosząc się zaś do zarzutu Skarżącego w przedmiocie naruszenia art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Sąd wskazał następująco:

„W związku z podniesionymi zarzutami naruszenia prawa do obrony oraz naruszenia art. 45 Konstytucji podkreślenia wymaga, że sąd bada tylko czy orzeczenie spełnia przewidziane przepisami formalne kryteria stawiane tytułom egzekucyjnym, a następnie dokonuje oceny tzw. materialnych kryteriów treści tytułu egzekucyjnego, a więc czy orzeczenie może być wykonane w drodze egzekucji sądowej. Przed nadaniem klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu sąd obowiązany jest zatem sprawdzić, czy tytuł egzekucyjny nadaje się do wykonania w drodze egzekucji w ogóle, bądź ze względu na osobę dłużnika; czy tytuł wskazuje jako dłużnika tę osobę, którą wymienienie stanowi warunek dopuszczalności egzekucji; czy zachodzi potrzeba oznaczenia zakresu egzekucji, gdyż dłużnik ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów lub do wysokości ich wartości. Sąd nie może natomiast badać zasadności treści tytułu egzekucyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5.09.1967r., I CZ 20/67, OSNC 1968/2/31). Zażalenie wnoszone na podstawie art. 795 KPC służy kontroli poprawności orzeczeń wydawanych w postępowaniu klauzulowym pod kątem formalnym (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1985r., III CZP 14/85, LEX nr 3098). W związku z tym nie można dopatrzeć się jakichkolwiek nieprawidłowości w czynnościach Sądu pierwszej instancji w postępowaniu klauzulowym. Sąd ten w sposób prawidłowy zastosował normę art. 777 § 1 pkt 1 KPC w zw. z art. 782 KPC. W tej sytuacji Sąd rozpoznający zażalenie podzielił rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 KPC w zw. z art. 397 § 3 KPC, zażalenie należało oddalić”

Postanowienie Sądu Rejonowego w K   III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia   maja 2020r., sygn. akt   , wraz z uzasadnieniem zostało doręczone pełnomocnikowi Skarżącego w dniu 18 czerwca 2020r., co wskazuje, iż został zachowany przewidziany w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016r. o organizacji

i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym 3-miesięczny termin do wniesienia niniejszej Skargi.

**UZASADNIENIE ZARZUTÓW NARUSZENIA KONSTYTUCYJNIE CHRONIONYCH WOLNOŚCI I PRAW
OCENA ZGODNOŚCI ART. 743 § 1 KPC Z ART. 45 UST 1. KONSTYTUCJI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

W ramach podniesionego zarzutu skarżący kwestionuje zgodność zaskarżonej regulacji, tj. art. 743 § 1 KPC (w zakresie wskazanym w *petitum* skargi) z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wynikającym z tego przepisu:

- **prawem do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy,**
- **prawem do obrony,**
- **prawem do Sądu.**

Artykuł 45 ust. 1 Konstytucji statuuje zasadę prawa do sądu. W tym miejscu wskazać należy, iż „Do najważniejszych środków ochrony praw i wolności należy prawo do sądu, zapewniające dostęp do wszelkich konstytucyjnie ustanowionych sądów oraz rzetelne prowadzenie postępowania przed nimi, bez możliwości zamknięcia drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw. W Polsce prawo do sądu, jako prawo osobiste, określone jest w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym: *„Kady ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”*. Zatem prawo do sądu składa się z kilku nierozzerwalnych elementów:

1. **prawa dostępu do sądu**, czyli prawa inicjowania postępowania przed sądem w razie naruszenia chronionych praw jednostki; dostęp ten ma być realny, dzięki m.in. odpowiedniej organizacji terytorialnej sądów, umiarkowanym opłatom itp.;
2. **prawa do rzetelnego postępowania**, czyli odpowiedniego ukształtowania postępowania przed sądem (opartego na właściwej procedurze, uczciwym i publicznym procesie, z uczestnictwem podmiotu w gwarantującym jego prawa postępowaniu);
3. **prawa do wyroku sądowego** (uzyskania w rozsądnym terminie rozstrzygnięcia sprawy orzeczeniem sądu);
4. **prawa do obrony**;
5. **prawa do wysłuchania** (prawa do informacji, do zajęcia stanowiska, do rozważenia faktycznych twierdzeń i prawnych roszczeń).

Uznać należy, że prawo do wyroku sądowego, prawo do obrony i prawo do wysłuchania mieszczą się w szeroko pojętym prawie do rzetelnego postępowania. Uzupełnieniem treści

polskiego prawa do sądu jest art. 77 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym: „Ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw”. Artykuł ten normuje prawo do sądu rozumiane jako środek ochrony wolności i praw” (S. Pilipiec [w:] Zasada prawa do sądu w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i Konstytucji Federacji Rosyjskiej, s. 152-153).

„Prawo do sądu znajduje potwierdzenie w wiążących Polskę umowach międzynarodowych oraz w art. 45 Konstytucji. Stanowi on, że „Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”. Treść tego prawa inspirowana jest zarówno poglądami doktryny, międzynarodowymi standardami zawartymi w art. 14 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz w art. 6 ust. 1 konwencji europejskiej, jak też dotychczasowym orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego. Na tę treść składa się w szczególności: 1) prawo dostępu do sądu niezależnego, bezstronnego i niezawisłego, 2) **prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności** oraz 3) prawo do wyroku sądowego, tj. prawo do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia danej sprawy przez sąd. Tak rozumiana treść prawa do sądu została scharakteryzowana w szeregu orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 09 lipca 2002r., P 4/01, OTK-A 2002/4/52).

W realiach sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich (sygn. akt ,), zdaniem Skarżącego naruszone zostało przewidziane w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo do sądu, tj. prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy oraz prawo do obrony. Jak już uprzednio wskazywano, **Skarżący faktycznie nie miał żadnych szans na dobrowolną realizację postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego oraz niezwłocznie po doręczeniu odpisu w/w postanowienia**, bowiem nie miał wiedzy o żądaniach małoletniej K K reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – A K . Dodatkowo już w dniu doręczenia odpisu postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia Skarżący pozostawał rzekomo w zwłoce, bowiem odpis postanowienia został doręczony w dniu kwietnia 2020r., a obowiązek podwyższonych alimentów istniał rzekomo od dnia 01 marca 2020r. – **Skarżący nie miał jednak o tym żadnej wiedzy. Takie działanie Sądu narusza w sposób rażący prawo Skarżącego do obrony oraz prawo Skarżącego do sądu.**

Wydany w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy tytuł wykonawczy – mając na uwadze daty poszczególnych zdarzeń – doprowadził do oczywistego naruszenia prawa do obrony oraz prawa do sądu. Obowiązkiem Sądu było czuwać nad zabezpieczeniem praw Skarżącego, w tym zapewnić mu prawo do obrony. Sąd miał pełne możliwości umożliwić Skarżącemu zajęcie stanowiska w formie pisemnej, po doręczeniu odpisu pozwu i dopiero następnie wydać postanowienie zabezpieczające; Sąd mógł również wysłuchać stron przed wydaniem postanowienia.

Przepis art. 743 § 1 KPC, w zakresie w jakim przewiduje nadanie przez Sąd postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia klauzuli wykonalności z urzędu – **w przypadku postanowień o charakterze konstytutywnym, tj. co do roszczenia, o istnieniu którego Dłużnik przed wydaniem postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia nie miał wiedzy** – pozbawia tym samym Dłużnika możliwości dobrowolnego wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, co skutkuje rozpatrzeniem sprawy w zakresie postępowania klauzulowego w sposób niesprawiedliwy, niejawny, z naruszeniem prawa do obrony oraz prawa do sądu, tj. z naruszeniem art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, tj.:

- **niesprawiedliwe rozpatrzenie sprawy** – Dłużnik nie ma wiedzy o istnieniu roszczenia; Dłużnik rzekomo pozostaje w zwłóce,
- **niejawne rozpatrzenie sprawy** – Dłużnik jest pozbawiony możliwości zajęcia stanowiska w sprawie, postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia jest wydawane na posiedzeniu niejawnym,
- **naruszenie prawa do obrony** – Dłużnik jest pozbawiony możliwości podjęcia obrony swoich praw, czy też dobrowolnego zaspokojenia roszczenia, o którym przed wydaniem postanowienia zabezpieczającego i wszczęciem egzekucji nie miał wiedzy,
- **naruszenie prawa do sądu** – wszystkie w/w.

Jeżeli postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia ma charakter konstytutywny – tworzy nowe zobowiązanie (tj. na etapie przedsądowym brak było prób pozasądowego rozwiązania sporu, brak było kierowanych do Dłużnika wezwań do zapłaty), to nie może dojść do sytuacji, w której Dłużnik o powstaniu zobowiązania dowiaduje się dopiero wskutek wszczęcia egzekucji, z pozbawieniem go prawa do dobrowolnego zaspokojenia roszczenia – do tego zaś prowadzi zaskarżona regulacja przewidziana w art. 743 § 1 KPC.

A contrario, wymóg rzetelnej procedury to przede wszystkim zakaz arbitralnego postępowania sądu. Gwarancję braku arbitralności stanowią zaś przede wszystkim: **udział zainteresowanych podmiotów w postępowaniu** oraz zasada jawności postępowania.

„W niniejszej sprawie znaczenie miał jeden ze wskazanych elementów prawa do sądu, jakim jest prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności. Rozwijając to ogólne ujęcie, Trybunał wyróżnił najważniejsze elementy tej zasady: **prawo strony do wysłuchania, prawo do informowania** (ujawniania w sposób czytelny motywów rozstrzygnięcia, co ma zapobiegać jego dowolności i arbitralności), prawo do przewidywalności rozstrzygnięcia oraz umożliwienie wszechstronnego zbadania okoliczności sprawy przez sąd (zob. wyroki z: 14 czerwca 2006 r., sygn. K 53/05, OTK ZU nr 6/A/2006, poz. 66; 2 kwietnia 2007 r., sygn. SK 19/06, OTK ZU nr 4/A/2007, poz. 37; 30 maja 2007 r., sygn. SK 68/06, OTK ZU nr 6/A/2007, poz. 53; 26 lutego 2008 r., sygn. SK 89/06, OTK ZU nr 1/A/2008, poz. 7; 20 maja 2008 r., sygn. P 18/07, OTK ZU nr 4/A/2008, poz. 61)” (...) **Swoboda ustawodawcy kształtowania odpowiednich procedur nie oznacza jednak dopuszczalności wprowadzania rozwiązań arbitralnych, ograniczających nadmiernie i bez istotnych racji prawa procesowe strony, których realizacja stanowi warunek prawidłowego i sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy. Do naruszenia gwarancji konstytucyjnych związanych z prawem do sądu dochodziłoby wówczas, gdyby ograniczenie uprawnień procesowych stron było nieproporcjonalne do realizacji takich celów jak zapewnienie większej efektywności postępowania i jego szybkości, a jednocześnie uniemożliwiało właściwe zrównoważenie pozycji procesowej stron. Jeżeli zatem ograniczenie uprawnień procesowych strony jest zbędne lub nadmierne z punktu widzenia zamierzonych przez ustawodawcę celów, takich jak zapewnienie większej efektywności postępowania i jego szybkości, a jednocześnie uniemożliwia właściwe zrównoważenie pozycji procesowej stron, czy wreszcie prowadzi do arbitralnego rozstrzygnięcia „sprawy” – to w tego rodzaju przypadkach dochodziłoby do naruszenia gwarancji konstytucyjnych związanych z prawem do sądu**” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 października 2013r., SK 14/11, OTK-A 2013/7/101).

Wobec powyższego, Skarżący wskazuje, iż zaskarżona regulacja – w zakresie wskazanym w *petitum* skargi (zakresowa niezgodność z Konstytucją) – jest sprzeczna z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem z powyżej przedstawionych względów narusza

wynikające z art 45 ust 1 Konstytucji **prawo do sądu**, tj. prawo odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności oraz prawo do obrony.

Skarżący naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji wiąże również z art. 2 Konstytucji tj. zasadą prawidłowej – rzetelnej legislacji, wynikającej z zasady państwa prawa. Zdaniem Skarżącego zaskarżona regulacja art. 743 § 1 kpc narusza zasadę prawidłowej legislacji bowiem pozwala na nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu zabezpieczającemu – niezależnie od wiedzy o istnieniu zobowiązania przez zobowiązanego. Obowiązkiem ustawodawcy jest takie stworzenie procedury cywilnej, gwarantującej każdej ze stron procesu rzetelny proces sądowy oparty o jasne, czytelne i uczciwe normy prawne, stworzone na podstawie zasad prawidłowej legislacji. W niniejszej sprawie – naruszenie zasady prawidłowej legislacji – zezwoliło Sądowi wydającemu postanowienie zabezpieczające nadać klauzulę wykonalności z urzędu – bez żadnego zastanowienia i refleksji – czy zobowiązany mógł wcześniej spełnić zobowiązanie o którym nie wiedział. Prawidłowa legislacja winna wykluczyć takie arbitralne zobowiązanie Sądu. Regulacja art. 743 § 1 kpc narusza również zasadę zaufania obywatela do Państwa wynikającą z art. 2 Konstytucji tj. zasady państwa prawa. Obywatel nie może być zaskakiwany postępowaniami egzekucyjnymi, tak jak ma to miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy i wynika z wadliwej konstrukcji art. 743 § 1 kpc. W związku z tym skoro art. 743 § 1 kpc umożliwił wszczęcie egzekucji co do roszczenia o którym nie miał wiedzy Skarżący naruszone zostało jego zaufanie do Państwa.

**UZASADNIENIE ZARZUTÓW NARUSZENIA KONSTYTUCYJNIE CHRONIONYCH WOLNOŚCI I PRAW
OCENA ZGODNOŚCI ART. 743 § 1 KPC Z ART. 21 UST. 1 KONSTYTUCJI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zdaniem Skarżącego zaskarżona norma prowadzi również do naruszenia prawa własności chronionego art. 21 ust. 1 Konstytucji. Nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu zabezpieczającemu tworzącego nowy obowiązek dla zobowiązanego bez prawa do zajęcia stanowiska, a także bez wiedzy o takim obowiązku – prowadzi wprost do naruszenia prawa własności, w drodze wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Zobowiązany zostaje pozbawiony własności (w tym przypadku środków pieniężnych) w drodze egzekucji, przymusu państwowego, nie mając żadnej możliwości obrony i zajęcia stanowiska - przed działaniem Państwa.

Obowiązkiem ustawodawcy jest takie stworzenie przepisów prawa proceduralnego, które będą chronić prawo własności obu stron procesu, w tym nie tworzyć nowych zobowiązań

wynikających z postanowień zabezpieczających – bez wiedzy jednej strony. Nie jest dopuszczalne aby prawo zezwalało na wszczęcie egzekucji – nawet na podstawie postanowienia zabezpieczającego – bez wiedzy zobowiązanego o powstaniu zobowiązania.

W niniejszej sprawie kluczowe jest, iż uprawniona do alimentów, nigdy nie wzywała Skarżącego do dobrowolnego zwiększenia alimentów, a mimo tego skierowała pozew i uzyskała postanowienie zabezpieczające wraz z klauzulą wykonalności, a następnie wszczęła postępowanie egzekucyjne i wyegzekwowała środki finansowe.

Norma art. 743 § 1 kpc prowadzi więc do braku ochrony prawa własności, bowiem pozwala wszcząć egzekucję co do roszczenia o którym nie ma wiedzy zobowiązany do spełnienia nowego roszczenia, a tym samym przed wszczęciem egzekucji nie miał możliwości spełnienia zobowiązania.

Podsumowanie

Postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia maja 2020r., sygn. akt (oddalające zażalenie powoda na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia kwietnia 2020r.) w sposób ostateczny rozstrzygnęło o konstytucyjnych prawach i wolnościach, których stwierdzenia naruszenia domaga się skarżący w niniejszej skardze. Od wydanego rozstrzygnięcia nie przysługiwał i nie przysługuje Skarżącemu żaden środek zaskarżenia.

W związku z powyższym, wniesienie skargi konstytucyjnej z zawartymi w niej wnioskami jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Załączniki:

1. pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym,
2. postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
3. zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w K M J z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
4. zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
5. zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt ,
6. zażalenie z dnia kwietnia 2020r. na postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia kwietnia 2020r., sygn. akt o nadaniu klauzuli wykonalności,
7. postanowienie Sądu Rejonowego w K III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia maja 2020r., sygn. akt ,
8. odpis skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami (x5).